

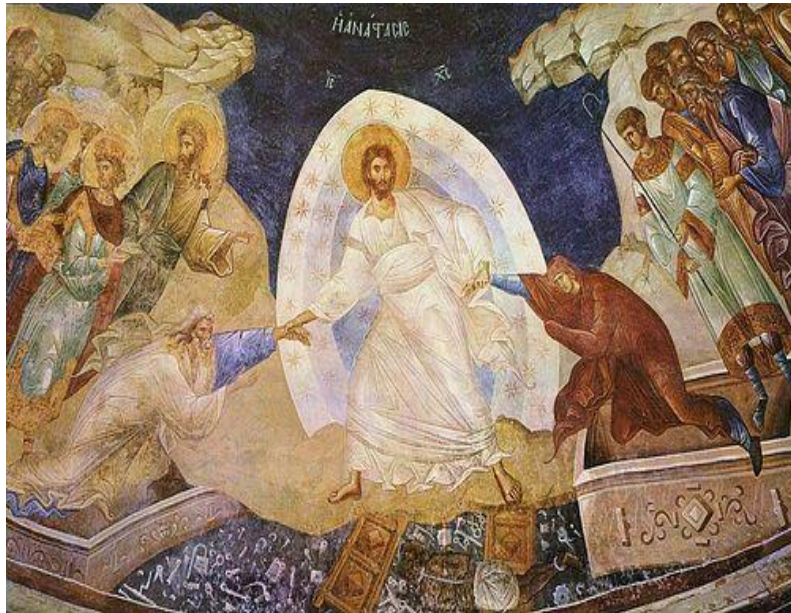
ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

15 Απριλίου 2023.

**Η Θεόσωμος Ταφή καὶ ἡ εἰς Ἄδου
Κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.**

Πρωινές Ὁρες.

**Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.**

**Περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας
σημαίνει. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει στολὴν
λευκὴν, καὶ Εὐλογήσαντος αὐτοῦ μετὰ
τὸν Προοιμακόν, γίνεται Συναπτὴ
μεγάλῃ παρὰ τοῦ Διακόνου. Εἶτα τό,
Κύριε ἐκέκραξα..., ἰστῶμεν δὲ Στίχους η΄,
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς
Ὀκτωῆχου δ΄ καὶ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας γ΄.**

Ἱερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.**
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
  - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
  - Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
    - Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
  - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
  - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
  - Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
  - Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
  - Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
  - Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
    - Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
  - Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
  - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
  - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
  - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται.

- Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, **(τοῦ δεῖνος)**, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἐπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**

- Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
  - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
    - **Κύριε ἐλέησον.**
    - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
      - **Σοὶ Κύριε.**

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140) Ἦχος β'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεΐξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ

**μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.**

Τῷ Πάθει σου Χριστέ, παθῶν
ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου,
ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ, συνέφερε
μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ
ὑπεδεξάμην, ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμέ, τὸ
κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς
συνέτριψε, ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρὶν,
Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ
Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ, συνέφερε
μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ
ὑπεδεξάμην, ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμέ, τὸ
κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς
συνέτριψε, ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρὶν,
Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ
Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ, κατελύθη
μου ἡ ἐξουσία, ἐδεξάμην θνητόν, ὥσπερ

ἓνα τῶν θανόντων, τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὧν ἐβασίλευον, ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος ὁ αὐτός

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ, κατεπόθη μου τὸ κράτος, ὁ ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν, ὧν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὐς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα, ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς, οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα Πατρὶ .... Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως,

ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος α΄

**Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ
ἀνθρώπων** σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην
τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην,
ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν
ἄσωμάτων τὸ ἄσµα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ
ἐγκαλλώπισµα, αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη
οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς θεότητος, αὕτη τὸ
µεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα,
εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασιλείον
ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς
πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχοµεν
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω
τοῖνον, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰρ
αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἐχθροὺς ὡς
παντοδύναμος.

Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Σοφία Ὁρθοί !

Ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦµεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦµα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι

φωναῖς αἰσῖαις, Γιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδοὺς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ διάκονος Ἑσπέρας.

Ἀνάγνωσμα. Α' Γενέσεως τὸ
Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Α', 1-13).

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ
ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς
ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο
ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
Γενηθήτω φῶς. καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ
εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. καὶ
διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν
ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος
ἐκάλεσεν νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ
ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ
θεὸς Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ
ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον
ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως.
καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ
διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ
ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ
στερεώματος. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ
στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι
καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο
πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ

οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Ἀνάγνωσμα. Δ' Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Α' – Δ').

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν, τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς

αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς
 ἐκ προσώπου Κυρίου. καὶ Κύριος
 ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν,
 καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ
 θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ
 συντριβῆναι. καὶ ἐφοβήθησαν οἱ
 ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸ
 θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν
 σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν
 θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν.
 Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ
 πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. καὶ
 προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ρέγχεις; ἀνάστα καὶ
 ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ
 Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. καὶ
 εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
 δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν
 τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν;
 καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος
 ἐπὶ Ἰωνᾶν. καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
 ἀπάγγειλον ἡμῖν τίμος ἔνεκεν ἡ κακία
 αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία
 ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ τοῦ πορεύῃ, καὶ
 ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ;
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου
 εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ
 οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν
 θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. καὶ
 ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ
 εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας;

διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ
 προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι
 ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
 τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα
 ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ
 ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. καὶ εἶπεν
 Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ
 ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
 κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι
 ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμέ ὁ κλύδων ὁ μέγας
 οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστι. καὶ παρεβιάζοντο οἱ
 ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ
 οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο
 καὶ ἐξηγεῖρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. καὶ
 ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν·
 μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν
 τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ
 δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ,
 Κύριε, ὄν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας.
 καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον
 αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ
 θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. καὶ
 ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ
 τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ
 καὶ ἠύξαντο τὰς εὐχάς. **ΚΑΙ** προσέταξε
 Κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν
 Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
 κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. καὶ
 προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
 αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους καὶ
 εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς

Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου·
 ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας
 φωνῆς μου. ἀπέρριψάς με εἰς βάθη
 καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ
 ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοί
 σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
 καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν
 σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με
 πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; περιεχύθη μοι
 ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με
 ἐσχάτη, ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς
 ὀρέων. κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ
 αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτω ἐκ
 φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός
 μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν
 μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι
 πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸ
 ἅγιόν σου. φυλασσόμενοι μάταια καὶ
 ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ἐγὼ δὲ
 μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ
 ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην
 ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ
 Κυρίῳ. Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κῆτει,
 καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. ΚΑΙ
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ
 δευτέρου λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι
 εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ
 κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ
 ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε. καὶ
 ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή,
 καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν

πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ
 τριῶν ἡμερῶν. καὶ ἦρξατο Ἰωνᾶς τοῦ
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν
 ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι
 τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ
 καταστραφήσεται. καὶ ἐπίστευσαν οἱ
 ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν
 νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ
 μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. καὶ
 ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς
 Νινευῆ, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου
 αὐτοῦ καὶ περιεΐλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ
 ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ
 ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. καὶ ἐκηρύχθη καὶ
 ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως
 καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων·
 οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ
 τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ
 νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. καὶ
 περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ
 τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν
 ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ
 τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς
 ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες· τίς
 οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ
 ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ
 οὐ μὴ ἀπολώμεθα; καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ
 ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν
 ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ
 μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ
 ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ

ἐποίησε. ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην
 μεγάλην καὶ συνεχύθη, καὶ προσήξατο
 πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ὦ Κύριε, οὐχ
 οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῆ
 μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν
 εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων
 καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ
 πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς
 κακίαις. καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε
 τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ
 ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. καὶ εἶπε
 Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι
 σὺ; καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως καὶ
 ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ
 ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο
 ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδη τί ἔσται τῇ
 πόλει. καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς
 κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ
 Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ
 τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ
 κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. καὶ
 προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ
 ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν,
 καὶ ἀπεξηράνθη. καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ
 ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ
 Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ
 ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
 Ἰωνᾶ· καὶ ὀλιγοψύχησε καὶ ἐπελέγετο
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλὸν μοι
 ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς

πρὸς Ἴωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ
 τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα
 λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. καὶ εἶπε
 Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης,
 ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ’ αὐτὴν
 οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ
 νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. ἐγὼ δὲ οὐ
 φείσομαι ὑπὲρ Νινευῆ τῆς πόλεως τῆς
 μεγάλης, ἐν ἧ κατοικοῦσι πλείους ἢ
 δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ
 ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστεράν
 αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά.

Ἀνάγνωσμα. ἸΕ' Προφητείας Δανιὴλ τὸ
Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 1-23 καὶ Ὕμνου Τριῶν Παίδων
1-33).

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς ἐποίησεν
 εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψος αὐτῆς πήχεων
 ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ, καὶ
 ἔστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ Δειριᾶ, ἐν χώρᾳ
 Βαβυλῶνος. καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν
 τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ
 τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ
 τυράννους καὶ τοὺς ἐπ’ ἐξουσιῶν καὶ
 πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν
 εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης, ἣν ἔστησε
 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. καὶ
 συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι,
 στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι,

οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
 τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς
 εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ
 βασιλεύς, καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς
 εἰκόνας. καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· ὑμῖν
 λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι· ἢ ἂν ὥρα
 ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος,
 σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ
 ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς
 γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε
 τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῖ, ἣ ἔστησε
 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ ὃς ἂν
 μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρα
 ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς
 τὴν καιομένην. καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον
 οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος,
 σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ
 ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς
 γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ
 λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύουν τῇ
 εἰκόνι τῇ χρυσεῖ, ἣ ἔστησε
 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. τότε
 προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ
 διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους τῷ βασιλεῖ
 Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς
 αἰῶνας ζῆθι. σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα
 πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς
 φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ
 κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ
 συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν
 καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ

χρυσῆ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ
 πυρὸς τὴν καιομένην. εἰσὶν ἄνδρες
 Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα
 τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ,
 Ἄβδεναγῶ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ,
 τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ
 λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσῆ, ἣ
 ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. τότε
 Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ
 εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ
 Ἄβδεναγῶ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ
 βασιλέως. καὶ ἀπεκρίθη
 Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ
 ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἄβδεναγῶ, τοῖς
 θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῆ
 χρυσῆ, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; νῦν
 οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε
 τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ
 κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ
 συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν,
 πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῆ
 χρυσῆ, ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ
 προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς
 τὴν καιομένην. καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς
 ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; καὶ
 ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἄβδεναγῶ
 λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ·
 οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρήματος
 τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ Θεὸς
 ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν,

δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου
 τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν
 χειρῶν σου, βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς· καὶ
 ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι
 τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ
 εἰκόνι, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν.
 τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ,
 καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ
 ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ
 Ἄβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν
 κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος
 ἐκκαῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε
 πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ
 Ἄβδεναγῶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ
 πυρὸς τὴν καιομένην. τότε οἱ ἄνδρες
 ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις
 αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημίσι καὶ
 ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ
 πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ρῆμα τοῦ
 βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμινος
 ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι,
 Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἄβδεναγῶ, ἔπεσον
 εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς
 καιομένης πεπεδημένοι. καὶ περιεπάτουν
 ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν
 καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστὰς
 Ἄζαρίας προσύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας
 τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς
 εἶπεν· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν
 πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
 ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου
 ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ
 πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια, καὶ
 κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα,
 ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν
 ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν
 Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει
 ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἀμαρτίας
 ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν
 ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν
 πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ
 ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ
 ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ
 ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες
 ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν
 ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας καὶ παρέδωκας
 ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων,
 ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ
 καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
 Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ
 στόμα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν
 τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.
 Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ
 ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν
 διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός
 σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ τὸν
 ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
 δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,
 οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν

ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
 Ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ
 πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν
 πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
 ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος,
 οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ
 προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ
 καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὐρεῖν ἔλεος·
 ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ
 πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν
 ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων
 καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως
 γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου
 σήμερον καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθέν σου, ὅτι
 οὐκ ἔσται αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ
 σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ
 καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν
 τὸ πρόσωπόν σου, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς,
 ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν
 ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
 ἐλέους σου καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί
 σου, Κύριε. καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ
 ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ
 κατασχυνθείησαν ἀπὸ πάσης
 δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν
 συντριβεῖ· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ
 Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην
 τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ
 ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ

βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν
 καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα.
 Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου
 ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταενέα. Καὶ
 διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὐς εὔρε περι
 τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος
 Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περι τὸν
 Ἄζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε
 τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου καὶ
 ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα
 δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο
 αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ
 ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.
 Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν
 καὶ ἐδόξαζον καὶ ἠυλόγουν τὸν Θεὸν ἐν
 τῇ καμίνῳ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ
 Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ
 ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ
 εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ
 ἅγιον καὶ ὑπεραϊνετὸν καὶ
 ὑπερυψούμενον εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.
 εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας
 δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ
 ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
 καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ
 ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας
 σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ
 ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ

οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ἄνιστάμενοι δέ ἐνταῦθα ψάλλομεν εἰς
ἦχον α'.**

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Εἶτα ὁ μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν
ἐπόμενον ὕμνον, ἡμεῖς δὲ μεθ' ἓνα
ἕκαστον τῶν Στίχων αὐτῶν ψάλλομεν,
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ὡς ἔπεται.**

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

**Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.**

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ
Κυρίου, τὸν Κύριον.**

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν
Κύριον.**

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον.

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ
καύσων, τὸν Κύριον.

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον.

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, πάχλαι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον.

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί,
κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς
ὑδασι, τὸν Κύριον.

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη,
τὸν Κύριον.

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου,
τὸν Κύριον.

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων,
ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ,
τὸν Κύριον.

ὁ α' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ
Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

ὁ β' χορός

**Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα τὸν Κύριον.**

**Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**
Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ
δοξολογοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπό
τῶν
Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπό
πάσης
ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος
ὁ ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα
παραγαγών, ὁ
κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ
σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλὰ
θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ
καταξιώσας
ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους
δούλους
σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι
κατενώπιον

τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου,
 καὶ τὴν
 ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν
 προσάγειν, Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καὶ ἐκ
 στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν
 Τρισάγιον
 ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί
 σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
 τὰς
 ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὀσιότητι
 λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
 ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ
 πάντων
 τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἄλληλούϊα.

Εἶτα Ὁ β' χορός: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α' χορός: Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β' χορός: Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἄλληλούϊα.

Ὁ διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α' χορός: Δύναμις. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Ὁ β' χορός: Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἄλληλούϊα.

Προκείμενον Ἦχος πλ. α'

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ς', 3-11).

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον,

ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν
 διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς
 ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ
 σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ
 θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς
 ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο
 γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν
 ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα
 καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
 μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτία. Ὁ
 γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς
 ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ,
 πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ,
 εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν,
 οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ
 οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῷ
 ἁμαρτία, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ
 τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε
 ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτία,
 ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 Κυρίῳ ἡμῶν.

ἀντὶ τοῦ «Ἀλληλούϊα» ἦχος βαρὺς.
Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τὸν αὐτὸν ψάλλομεν
καὶ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἐπομένων Στίχων
τοῦ Ψαλμοῦ πα', λεγομένων
παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου χύμα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔσται ἐν συναγωγῇ Θεῶν,
ἐν μέσῳ δὲ Θεοῦ διακρινεῖ.

Ἄνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ
πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἄνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ,
ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Ἄνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ
χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Ἄνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν
σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν
πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἄνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ
Ἵψίστου πάντες, ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων
πίπτετε.

Ἄνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι.

Εὐαγγέλιον.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον ἁγίου**

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον

Ὅψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς
μῖαν σαββάτων, ἦλθεν Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι
τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο
μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ
οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν
λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ
εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα
αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. Ἀπὸ δὲ τοῦ
φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες
καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν, Μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν
ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε,
ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν
τόπον ὅπου ἔκειτο. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι
εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε·
ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ
ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς

μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς
 ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων, Χαίρετε. αἱ δὲ
 προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς
 πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε
 λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβεῖσθε·
 ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου
 ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκεῖ
 με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν
 ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς
 τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν
 ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες
 μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε
 λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς
 στρατιώταις λέγοντες, Εἶπατε ὅτι Οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν
 αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν
 ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς
 πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους
 ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια
 ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ
 διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ
 Ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον [ἡμέρας].
 Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἑτάξατο
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν
 προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ
 προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς
 λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν
 μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες

αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
 υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
 πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
 πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ
 ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας
 ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
 σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
 Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
 τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
 καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
 τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
 ἐν τῇ **(πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
 τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰ
 κεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν Σῶν δούλω
 ν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ

ἐλέους Σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου κα-
τάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λ-
αόν Σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σο
ἦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

**Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑ-
πάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
μεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πν-
εύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπό-
κάθε αἴτηση].

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

**Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσει.

Κύριε, ἐλέησον.

**Κατηχήση αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς
ἀληθείας.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀποκαλύψη αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
δικαιοσύνης.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐνώση αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ
καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ
διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνετε.
Σοί Κύριε.

ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ.

ΙΕΡΕΥΣ.

**Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ουρανοῖς
κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ
ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους
σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς
ὑποκεκλικότας τοὺς ἑαυτῶν ἀρχένας
ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν
ἐλαφρὸν ζυγόν· ποιήσον αὐτούς μέλη
τίμια τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ
καταξίωσον αὐτούς, τοῦ λουτροῦ τῆς
παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς
ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ
ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.**

**Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων**

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

**Ὁ Ἱερεὺς ἐξαπλοῖ ἐπὶ τῆς ἁγίας
Τραπέζης τὸ Εἰλητόν**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

“Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Οἱ
Κατηχούμενοι, προέλθετε. “Οσοι
κατηχούμενοι προέλθετε. Μὴ τις τῶν
κατηχουμένων. “Οσοι πιστοί.

“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

Α΄ ΕΥΧΗΝ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ.**ΙΕΡΕΥΣ.**

Σύ Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο
τῆς σωτηρίας μυστήριον· σύ κατηξίωσας
ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους
δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ
ἁγίου σου θυσιαστηρίου, σύ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος, εἰς τὴν διακονίαν ταύτην·
ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς
ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι
θυσίαν αἰνέσεως, σύ γάρ εἶ ὁ ἐνεργῶν
τά πάντα ἐν πᾶσι. Δός, Κύριε, καὶ ὑπὲρ
τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν
τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι

τήν θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον
ἐνώπιόν σου.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
Σοφία.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ Θεός, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν
ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν
ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς
ταπεινοὺς, καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξί-
ους δούλους σου, κατενώπιον τῆς ἁγίας
δόξης σου λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, σύ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, τῇ
δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς
τὴν διακονίαν ταύτην· καὶ δὸς ἡμῖν
λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς
τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου
σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων
προτίθεσθαι Δώρων.

**Ὅπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἐντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν τὸ
παρόν Τροπάριον
Ἦχος πλ. α΄.**

**Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω
μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν
γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω, ὁ γὰρ
Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος
τῶν κυριευόντων, προσέρχεται
σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν
τοῖς πιστοῖς, προηγοῦνται δὲ τούτου, οἱ
χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐξουσίας**

**Μεγάλη Εἴσοδος... (καὶ συνεχίζει πάλιν ὁ
ἀχορὸς)**

**Τὰ πολυόμματα Χερουβείμ, καὶ τὰ
ἐξαπτέρυγα Σεραφείμ, τὰς ὄψεις
καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον.
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.**

**Τούτου δὲ ἀδομένου, ὁ Ἱερεὺς
κλινόμενος τὴν κεφαλὴν ποιεῖ εὐχὴν
ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων τὴν:**

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεται ἢ προσεγγίζειν ἢ λειτουργεῖν Σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν Σοι μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις Δυνάμεσιν. Ἄλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν Σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱεουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ ὁ μόνος, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφεὶμ Κύριος καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ μόνος Ἅγιος καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαύομενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν Σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγία Σου ταύτη τραπεζῇ καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν Σου Σῶμα καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί Σου. Μὴ

ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσης με ἐκ παίδων Σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί Σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου Σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λέγουσι καὶ αὐτοὶ τὸν ἄνω ὕμνον (γ').

ΙΕΡΕΥΣ.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γῆϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω, ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Προηγούνται δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολύμματα Χερουβὶμ, καὶ

τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις
καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

**Μετά λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ
θυμιατήριον καὶ εὐλογεῖ κατὰ τὸ
συνήθης τρόπο, θυμιᾷ κύκλω τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν, τὴν Πρόθεσιν, τὸ
Εἰκονοστάσι καὶ τὸν λαόν λέγοντας
μυστικῶς τὸ «Δεῦτε
προσκυνήσωμεν...» (γ'), καὶ εἶτα τὸν Ν'
ψαλμόν. Εἰ μὲν ἔστι Κυριακὴ λέγει
τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ
θεασάμενοι...» καὶ τὸν Ν' ψαλμόν ἕως
τὸν στίχον «θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.» Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ
Ἱερό, θυμιᾷ πάλιν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν,
τὴν Ἱεράν Πρόθεσιν καὶ τὸ Ἱερατεῖον
καὶ ἀποδίδει τὸ θυμιατήριον. Οἱ
Ἱερουργοῦντες προσκυνοῦντες τρίς πρό
τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ
Ἄντιμήνσιον καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζα,
λέγουσι καθ' ἑαυτοὺς τὰ τροπάρια
ταῦτα:**

**Ἦμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς ὁ ἄσωτος
υἱός· δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα καὶ
ἐλέησόν με ὁ Θεός.**

**Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ τοῦ τελώνου
τὴν φωνήν· Ἰλάσθητί μοι ὥσπερ ἐκείνω
καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.**

**Εἶτα εἰς ἕκαστος ὑποκλινόμενος τοῖς
συλλειτουργοῖς λέγει:**

**Συγχωρήσατέ μοι, ἀδελφοὶ καὶ
συλλεργοί.**

**Καὶ πρὸς τὸν λαὸν ὑποκλινόμενοι, ἀπὸ
τῆς Ὁραίας Πύλης, λέγουν:**

**Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀγαπῶσιν ἡμᾶς, ὁ
Θεός, συγχώρησον.**

**Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν
καὶ προσκυνοῦσι τρεῖς τὰ τίμια Δῶρα,
λέγουν ἐκ τρίτου:**

**Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησόν με.**

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει:

Ἔπαρον, Δέσποτα.

**Ὁ ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπιτίθησι τοῖς
ῶμοις τοῦ Διακόνου, λέγων:**

**Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς
τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.**

**Καὶ δίδει τὸ ἅγιον Δισκάριον εἰς τὸν
Διάκονον. Αὐτὸς δὲ λαμβάνει τὸ ἅγιον
Ποτήριον, λέγων:**

**Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν
φωνῇ σάλπιγγος.**

**Ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως ἐξέρχονται
ἐκ τῆς βορείας πύλης προπορευομένων
θυμιατηρίου, λαμπάδων καὶ
εξαπτερύγων καὶ διέρχονται τὸ
ἀριστερὸν κλίτος καὶ τὸ μέσον τοῦ
Ναοῦ ποιοῦντες τὴν Μεγάλην
Εἴσοδον, τοῦ Διακόνου ἐκφωνοῦντος
μεγαλοφώνως:**

**Πάντων ὑμῶν, μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· πάντοτε· νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

**Καὶ τοῦ Ἱερέως εἰσερχομένου, λέγει
πρὸς αὐτόν ὁ προεισελθὼν Διάκονος.
Τῆς Ἱερωσύνης σου μνησθεῖη Κύριος ὁ
Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

**Τῆς Ἱεροδιακονίας (Διακονίας) σου
μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ὁ Ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ ἅγιον ποτήριον
ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ εἶτα αἶρει τὸν ἅγιον
Δίσκον ἀπὸ τῆς τοῦ Διακόνου κεφαλῆς
καὶ τίθησιν αὐτόν ἐξ ἀριστερῶν τοῦ
ἁγίου Ποτηρίου. Καὶ λαβῶν τὸν Ἄερα
ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ Διακόνου, καὶ**

**Θυμιάσας αὐτὸν σκεπάζει τὰ Ἅγια
λέγων:**

**Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελὼν τὸ ἄχραντὸν σου σῶμα,
σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀγάθυνον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς θυμιῶν τρίς τὰ Ἅγια, λέγει:

**Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλημ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους**

**Ἀποδοὺς δὲ τὸ θυμιατὸν καὶ κλίνας τὴν
κεφαλὴν, λέγει τῷ Διακόνῳ:**

**Μνήσθητί μου, ἀδελφὲ καὶ
συλλειτουργέ.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

**Τῆς Ἱερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ὁ
Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

**Εἶτα ὁ διάκονος, ὑποκλίνας τὴν
κεφαλὴν, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ὁράριον,
λέγει:**

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

ΙΕΡΕΥΣ.

**Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ
δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
 Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

ΙΕΡΕΥΣ.

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀμήν.

Καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως
 ἐξέρχεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ
 καὶ λέγει τὰ Πληρωτικά.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
 Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
 μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
 Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Κύριε, ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Της παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Τούτων δὲ λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώ
σκει μυστικῶς τὴν ἐξῆς εὐχὴν τῆς Προθέ
σεως, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ ἀπόθ
εσιν τῶν θείων Δώρων:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ
ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ
χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων
ἀποκάλυψιν, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς
τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον
δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους
τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς
τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, πρόσδεξαι
ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλέους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ
προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ
ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς

προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω
 ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν
 ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ
 τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
 πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα,
 καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως
 τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὐρωμεν τὸν
 μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων
 οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς
 ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.
 Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
 Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

**Ὁ Ἱερεὺς προσκυνήσας τρίς ἀσπάζεται
 τὰ κεκαλυμμένα Ἅγια, πρῶτον τόν**

**Δίσκον, εἶτα τό ἅγιον Ποτήριον καί τό
ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄκρον τῆς ἁγίας
Τραπέζης λέγων καθ' ἑαυτόν τό:**

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου,
Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή
μου καὶ ῥύστης μου.**

**Καί ἐν συλλειτουργῶ, διδόασιν οἱ
Ἱερεῖς τόν ἀσπασμόν τῆς εἰρήνης,
ἀσπαζόμενοι ἀλλήλοις, ἀρχόμενοι ἐξ
ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ τέλος τήν
τοῦ ἐτέρου δεξιάν χεῖρα, λέγοντες
διαλογικῶς ὁ εἷς·**

**Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν·
καὶ ὁ ἕτερος·**

Καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

ΧΟΡΟΣ

- **Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- **Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων
τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.**

- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.**
- **Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΧΟΡΟΣ: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

**Ὁ Ἱερεύς, ριπίζων τὰ Ἅγια μετὰ
ριπιδίου, ἢ μή ὄντος, μετὰ τοῦ Ἀέρος
καί εἶτα ἐκφωνεῖ:**

**Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ
Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ στραφεῖς πρὸς τὸν λαὸν εὐλογεῖ
αὐτὸν διὰ χειρὸς αὐτοῦ.**

ΧΟΡΟΣ.

**Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Ὁ Ἱερεύς, ὑψῶν ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας,
λέγει:**

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

ΧΟΡΟΣ

**Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
Καὶ στραφεῖς πρὸς ἀνατολάς λέγει:
Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
ΧΟΡΟΣ: Ἄξιον καὶ δίκαιον.**

**Ὁ Ἱερεύς κλινόμενος ἀπάρχεται τῆς
ἀγίας Ἀναφορᾶς:**

**Ὁ ὦν, Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ
Παντοκράτορ προσκυνητέ, ἄξιον ὡς
ἀληθῶς, καὶ δίκαιον καὶ πρέπον τῇ
μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, σὲ
αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ
προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ
δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεόν,
καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ**

συντετριμμένη, καὶ πνεύματι
 ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην
 λατρείαν ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας.
 Καὶ τίς ἱκανὸς λαλήσαι τὰς δυναστείας
 σου; ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς
 αἰνέσεις σου; ἢ διηγῆσασθαι πάντα τὰ
 θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα
 τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς,
 καὶ πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καὶ οὐχ
 ὀρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου
 δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
 ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε,
 ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ
 μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, τῆς ἐλπίδος
 ἡμῶν, ὃς ἐστὶν εἰκὼν τῆς σῆς
 ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν
 ἑαυτῷ δεικνὺς σε τὸν Πατέρα, Λόγος
 ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰώνων
 σοφία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς
 τὸ ἀληθινόν, παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ
 ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα,
 τὸ τῆς υἰοθεσίας χάρισμα, ὁ ἄρραβὼν
 τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ
 τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς
 δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ
 πᾶσα κτίσις λογικὴ τε καὶ νοερά,
 δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν
 αἴδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ
 σύμπαντα δοῦλα σά· Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν

Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι,
 Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις,
 καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβείμ, Σοὶ
 παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφείμ, ἕξ
 πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί,
 καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ
 πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς
 πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα,
 κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον,
 ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις
 δοξολογίαις.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
 κεκραγότα καὶ λέγοντα·**

ΧΟΡΟΣ.

**Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ·
 πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
 σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Τούτου λεγομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος
 τὸν ἀστερίσκον ἐκ τοῦ ἁγίου Δίσκου,
 ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ καὶ,
 ἀποσπογγίσας καὶ ἀσπασάμενος αὐτόν,
 ἀποτίθησι μετὰ τοῦ ἀέρος.**

Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπέυχεται·

**Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων,
 Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ
 ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἄγιος
 εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ**

ἔστι μέτρον τῆ μεγαλοπρεπεία τῆς
 ἀγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς
 ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνη καὶ κρίσει
 ἀληθινῇ πάντα ἐπήγασες ἡμῖν· πλάσας
 γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς
 γῆς, καὶ εἰκόνι τῆ σῆ, ὁ Θεός, τιμήσας,
 τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς
 τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ
 ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ
 τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου,
 ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ, ἀλλὰ
 παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ,
 τοῦ κτίσαντος αὐτόν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ
 ὄφους ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς
 οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν,
 ἐξωρίσας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου,
 ὁ Θεός, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν
 κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν
 γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν
 ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου· οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ
 πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας,
 ἀγαθέ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν
 σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως, διὰ
 σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας
 ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ
 τῶν Ἁγίων σου, τῶν καθ' ἐκάστην
 γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι, ἐλάλησας
 ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν
 Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν
 μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν, νόμον

ἔδωκας εἰς βοήθειαν, Ἀγγέλους
 ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὰ
 πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν
 αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας
 ἐποίησας, ὅς, ὢν ἀπάγαυσμα τῆς δόξης
 σου, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου,
 φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἄρπαγμὸν
 ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ
 Πατρὶ, ἀλλά, Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ
 τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 συνανεστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας
 σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτόν, μορφὴν
 δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος
 τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα
 ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνης
 τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι'
 ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν
 κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ
 θάνατος, ἠυδόκησεν ὁ μονογενὴς σου
 Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ
 καὶ Πατρός, γενόμενος ἐκ γυναικός, τῆς
 ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον,
 κατακρίναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ
 αὐτοῦ, ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ
 ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἐμπολιτευσάμενος
 τῷ κόσμῳ τούτῳ, δούς προστάγματα
 σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης
 τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει

σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,
 κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν
 περιούσιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος
 ἅγιον, καὶ καθάρισας ἐν ὕδατι, καὶ
 ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἔδωκεν
 ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ
 κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπὸ τὴν
 ἁμαρτίαν, καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ
 Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρώσῃ
 ἑαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ
 θανάτου, καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
 καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ
 νεκρῶν Ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν
 δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν
 ἀρχηγόν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν
 κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν
 νεκρῶν, ἵνα ἢ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι
 πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς
 οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς
 μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὅς καὶ
 ἤξει, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
 αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα
 τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους ταῦτα, ἃ
 προτεθείκαμεν ἐνώπιόν σου, κατὰ τὰς
 αὐτοῦ ἐντολάς. Μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ
 τὸν ἐκούσιον, καὶ ἀοίδιμον καὶ
 ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτί, ἢ
 παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
 ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ
 καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ

τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, εὐχαριστήσας,
εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε,
φάγετε. Τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Ἄμην.

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ
γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν,
κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας,
ἀγιάσας.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, τοῦ
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Ἄμην.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον
τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε,
τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν
ἐμὴν Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε.
Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς
τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ

ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου
Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς
εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς
ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ
Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

ΧΟΡΟΣ

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

ΙΕΡΕΥΣ

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα, Πανάγιε καὶ ἡμεῖς
οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου οἱ
καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου
Θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας
ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ
τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς
οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως
ἐφ' ἡμᾶς, θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ
ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες
τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα,
καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Ἄγιε, Ἁγίων,
εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ
Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ
τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ

εὐλογῆσαι αὐτά, καὶ ἀγιάσαι, καὶ
ἀναδεῖξαι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

**Καὶ ὁ Ἱερεύς ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ἄρτον
εὐλογῶν λέγει:**

**Τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον
Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀμήν. Εὐλόγησον,
Δέσποτα, τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

**Καὶ ὁ Ἱερεύς ἐπάνω τοῦ ἁγίου
Ποτηρίου εὐλογῶν λέγει:**

**Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ, αὐτὸ τὸ
τίμιον Αἶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀμήν. Εὐλόγησον,
Δέσποτα, συναμφότερα.

**Καὶ ὁ Ἱερεύς εὐλογῶν ἀμφότερα τὸν
ἅγιον Ἄρτον καὶ τὸ ποτήριον λέγει:**

**Το ἐκχυθέν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς
καὶ σωτηρίας.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

**Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἐνὸς Ἄρτου
καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἐνώσαις
ἀλλήλοις εἰς ἐνὸς Πνεύματος Ἁγίου
κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρῖμα, ἢ
εἰς κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ
ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον**

καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν, Ἁγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων,
 Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν,
 Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων,
 Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων,
 Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς
 πνεύματος δικαίου ἐν πίστει
 τετελειωμένου.

**Και θυμιῶν τρίς κατέμπροσθεν τῆς
 ἁγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως:**

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας.

ΧΟΡΟΣ

**Επί σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ
 κτίσις. Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ
 ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ
 παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα,
 ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον
 γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
 ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον
 ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα
 πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπί
 σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ
 κτίσις δόξα σοι.**

**Εἶτα ἐπιδίδωσι τὸ θυμιατήριον τῷ
 Διακόνῳ, ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος εὐχεται:**

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου,
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων
 ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων,
 τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν
 μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου
 τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι
 ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν
 προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι
 ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (καὶ
 μνημονεύει ἐνταῦθα ὀνομαστί καὶ ὧν
 βούλεται τεθνεώτων), καὶ ἀνάπαυσον
 αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ
 προσώπου σου.

Ἔτι σοῦ δεόμεθα· Μνήσθητι, Κύριε, τῆς
 Ἁγίας σου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς
 Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως
 περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ
 εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιποιήσω τῷ
 τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν
 ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι
 τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος·

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δῶρά σοι
 ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν,
 καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ
 προσεκόμισαν·

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν
 καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων
 ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ

μεμνημένων τῶν πενήτων. Ἄμειψαι
αὐτούς τοῖς πλουσίοις σου καὶ
ἐπουρανίοις χαρίσμασι, χάρισαι αὐτοῖς
ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ
τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν
φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ
ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαϊς τῆς
γῆς.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενία, καὶ
εὐλαβείᾳ καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ
πολιτείᾳ διαγόντων.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν
ἐπὶ τῆς γῆς. Χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ
ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν
καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς
Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ
σου, ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ
εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοὺς ἀγαθοὺς,
ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον. Τοὺς
πονηροὺς, ἀγαθοὺς ποιήσον ἐν τῇ
χρηστότητί σου.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιστῶτος
λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας
ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτούς καὶ
ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς
ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ
καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια

ἔκθρεψον, τὴν νεότητα παιδαγώγησον,
 τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς
 ὀλιγοψύχους παραμύθησαι, τοὺς
 ἔσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς
 πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ
 σύναψον τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ
 Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Τοὺς
 ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων
 ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον, τοῖς πλέουσι
 σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι
 συνόδευσον, χηρῶν πρόστηθι, ὀρφανῶν
 ὑπεράσπισον, αἰχμαλώτους ῥῦσαι,
 νοσοῦντας ἴασαι.

Τῶν ἐν βήμασι, καὶ μετάλλοις, καὶ
 ἔξορίαις, καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ
 πάσῃ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ καὶ περιστάσει
 ὄντων, μνημόνευσον, ὁ Θεός, καὶ
 πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου
 εὐσπλαγχνίας, καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς
 καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν
 ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
 εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τοῦ
 Λαοῦ σου μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντα ἔκχεον τὸ
 πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ
 πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν, δι'
 ἄγνοιαν ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων,
 αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς
 ἐκάστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν
 προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ

κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε,
 ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν
 ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων
 σωτήρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν, ὁ τῶν
 νοσοῦντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ
 πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὸ
 αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρεῖαν
 αὐτοῦ.

Ῥῦσαι, Κύριε, τὴν πόλιν καὶ χώραν
 ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ χώραν,
 ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ,
 καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας,
 ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου
 πολέμου.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), ὃν
 χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν
 εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ,
 μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα
 τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
 πάντων καὶ πασῶν.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
 Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
 λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς

ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν
 πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον,
 καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης
 τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ
 τῶν προκειμένων Δώρων.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου,
 τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς
 ἱερατικοῦ Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν
 καταισχύνης τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν
 σου θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν
 τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι
 ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς,
 εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας
 ἡμῖν χάρισαι, ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ
 πρὸς καρποφορίαν δώρησαι.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
 τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ
 σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ
 φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν
 αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Καὶ εὐλογῶν τὸν λαόν, ὁ Ἱερεὺς λέγει:
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησι]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίω Δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν
θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως
ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας,
καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα
ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς
συνειδήσεως ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν
μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν
τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ
σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως,
σχῶμεν τὸν Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς
τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης
τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ
ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ
ψυχῆ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν

ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι
τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν
ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·**

ΧΟΡΟΣ

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τας κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπέύχεται·

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου,
καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ
Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν
ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ
κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ

ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου
Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Εἶτα προσκυνεῖ τρίς λέγων τό:

**Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ
ἐλέησόν με.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

**Ὁ Ἱερεύς, ἀψάμενος τοῦ ἁγίου Ἄρτου
ἄκροις δακτύλοις τῶν δύο χειρῶν, ὑψοῖ
αὐτόν, ποιῶν σταυροῦ τύπον ἄνωθεν
τοῦ ἁγίου Δίσκου, ἐκφωνῶν:**

Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

ΧΟΡΟΣ

**Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν Ἦχος δ'

**Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ
ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μέλισσον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

**Ὁ Ἱερεύς, μελίζων αὐτόν εἰς τέσσαρας
λέγων:**

**Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ
Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ
διαιρούμενος· ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος
καὶ μηδέποτε δαπανώμενος ἀλλὰ τοὺς
μετέχοντας ἀγιάζων.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ
ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην μερίδα τοῦ ἄμνοῦ (ΙΣ), ποιεῖ σταυρὸν μετ' αὐτῆς ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, καὶ ἐμβάλλων ταύτην ἐν αὐτῷ λέγει:

**Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως,
Πνεύματος Ἁγίου.**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα ὁ Διάκονος:

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Ζέον.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἁγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἐγγέει ἐκ τοῦ Ζέοντος τὸ ἄρκοῦν σταυροειδῶς ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, λέγων:

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ."Ετι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετ

ασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰών
ιον. Ἀμήν.

Ἴδου βαδίζω πρὸς θεῖαν κοινωνίαν. Πλαστουργὲ μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ. Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον. Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων· Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων· Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ Θεοῦ με καὶ τρέφει· Θεοῦ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ ἀϋλῶ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν

Νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ προσερχόμενος ὁ Ἱερεὺς ἵνα κοινωνήσῃ, λέγει τῷ Διακόνῳ:

Ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τῆς ἱερωσύνης σου μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησόν με. (γ')

Καὶ πλησιάσας εἰς τὰ Ἅγια, μετὰ φόβου
καὶ τρόμου, λαμβάνει ἓν μέρος ἐκ τοῦ
ἁγίου Ἄρτου καὶ λέγει:

Ἴδου προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μεταδίδοταί μοι (δεῖνι) τῷ ἀναξίῳ
πρεσβυτέρῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον
Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου
ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ οὕτω μεταλαμβάνει τῆς ἐν χερσὶ
μερίδος μετὰ πάσης ἀσγαλείας· καὶ
ἀποσπογγίσας τὴν δεξιὰν παλάμην διὰ
τῆς μούσης λέγει ἠσύχως:

Διάκονε (ἱεροδιάκονε), πρόσελθε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἴδου προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετάδος μοι. Δέσποτα (δεῖνι) τῷ
ἀναξίῳ διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον
Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

**Καὶ προσελθόντος τοῦ Διακόνου ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ, μεταδίδει αὐτῷ ἐν τῇ**

**παλάμη τό ἕτερον μέρος τῆς μερίδος
τοῦ ἁγίου Ἄρτου λέγων:**

Μεταδίδοταί σοι **(δεῖνι)** τῷ
εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ
πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός
τό ἄκρον τοῦ ἁγίου μανδηλίου, θέτει
τοῦτο κάτωθεν τῶν χειλέων αὐτοῦ καὶ
διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός κρατεῖ τὸ ἅγιον
Ποτήριον λέγων:

Ἔτι μεταδίδοταί μοι **(δεῖνι)** τῷ ἀναξίῳ π
ρεσβυτέρῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζ
ωηρὸν Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μ
ου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ μεταλαμβάνει τρίς ἐξ αὐτοῦ,
ἀποσπογγίζον διὰ τοῦ ἐν χερσὶ
καλύμματος τὰ τε ἴδια χεῖλη καὶ τὸ
ἅγιον Ποτήριον, ὅπερ καὶ ἀσπάζεται
λέγων:

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων μου, καὶ
ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας μου καὶ τὰς
ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Εἶτα προσκαλεῖ τὸν Διάκονον λέγων:
Διάκονε (Ἱεροδιάκονε), ἔτι πρόσελθε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἴδου προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετάδος μοι Δέσποτα, **(δεῖνι)** τῷ ἀναξίῳ Διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Διακόνου προσελθόντος ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ, μεταδίδει αὐτῷ τρίτον ἐκ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου οὗτος δέ, κρατῶν τὸν αὐχένα τούτου διὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρός, τοῦ Διακόνου μόνου ὠθοῦντος τρίς τὴν βάσιν τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγει:

Ἔτι μεταδίδοταί σοι **(δεῖνι)** τῷ εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δέ τοῦ Διακόνου λέγει ὁ Ἱερεὺς:

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως διαμελίσαντος τὰς μερίδας τοῦ ἄμνου, λαβὼν ὁ Διάκονος εἰς χείρας τὸν τε ἅγιον Δίσκον καὶ τὴν μοῦσαν εἰσκομίζει πρῶτον τὸ ἅγιον σῶμα καὶ εἶτα ἅπαντα ἐν τῷ ἁγίῳ

**Ποτηρίῳ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας,
λέγων:**

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου Χριστέ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν
σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· σύ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός
σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ· διὰ
παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ·
Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς,
θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε.
Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ
Ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει
τοῦ τόκου σου.

Ω θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου
φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ
ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων
αἰῶνος Χριστέ· ἢ οἱ πιστοὶ ἄγκυραν
ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ·
ὦ σοφία καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις·
δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν,

έν τῇ άνεσπέρω ήμέρα τῆς βασιλείας
σου.

Ἄπόπλυνον, Κύριε, τὰ άμαρτήματα τῶν
ένθάδε μνημονευθέντων δούλων σου
τῷ Αἵματί σου τῷ άγίῳ· πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου καί πάντων σου τῶν Ἁγίων.
Ἄμήν.

Εἰ δέ πολλοί εἰσιν οἱ βουλόμενοι
κοινωνῆσαι, εἰσκομίζει μόνον τόν ἅγιον
Ἄρτον εἰς τό ἅγιον Ποτήριον. Καί οὕτω
σκεπάζει τό ἅγιον Ποτήριον τῷ
καλύμματι, ἐπί δέ τοῦ ἁγίου Δίσκου
τίθησι τόν άστέρα καί τά καλύμματα.
Εἶτα ὁ Ἱερεύς ἐπαίρει τό ἅγιον Ποτήριον
καί δίδει τοῦτο τῷ Διακόνῳ, ὅστις καί
δείκνυσιν αὐτό τῷ λαῷ λέγων:
Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί αγάπης
προσέλθετε.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν. Ἄμήν.

Ἄμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος έν
όνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καί
ἐπέφανεν ήμῖν.

Καί εἰ μέν εἰσι πιστοί μεταλαβεῖν
βουλόμενοι, αἶρει άπό τῶν τοῦ
Διακόνου χειρῶν ὁ Ἱερεύς τό ἅγιον
Ποτήριον καί μεταδίδωσιν αὐτοῖς λέγων
ένί ἐκάστῳ:

**Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

ἢ

**Μεταλαμβάνει ὁ (ἢ) δοῦλος (ἦ) τοῦ
Θεοῦ (δεῖνα) τοῦ τιμίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς
ψάλλει:**

**Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς
ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

ἢ τό:

**Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ,
σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με
παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου
τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι
δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ
ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου
Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

**Καὶ μετὰ τὴν τῶν πιστῶν θείαν
κοινωνίαν ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν
ἐπιλέγων ἐκφώνως:**

**Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ΧΟΡΟΣ

**Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν,
καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ
Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.**

Εἶτα εἰσελθόντες τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ὁ
 μέν Ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ ἅγιον Ποτήριον
 ἐν τῇ ἀγία Τραπέζῃ καὶ εὐθέως
 λαμβάνει τὸν θυμιατόν, ὁ δὲ Διάκονος
 λέγει:

Ἐψωσον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς, θυμιᾷ τρίς ἐπάνω τῶν ἁγίων
 δώρων λέγων ἡρέμα:

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα Σου (γ')

Εἶτα τὸν μέν θυμιατόν ἐπιδίδωσι τῇ
 δεξιᾷ τοῦ Διακόνου, ἐπιτίθησι δὲ καὶ τὸν
 ἅγιον Δίσκον μετὰ τῶν καλυμμάτων καὶ
 τοῦ ἀστερίσκου τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ ὁ
 μέν Διάκονος ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
 Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά. Ὁ δὲ
 Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Ποτήριον ἐν
 ταῖς χερσίν αὐτοῦ καὶ λέγει ἡσύχως πρό
 τῆς ἁγίας Τραπέζης:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Καὶ ἐκφώνως πρὸς τὸν λαόν

στρεφόμενος:

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Καὶ ἀποτίθησι τὰ ἅγια ἐν τῇ ἀγία

Προθέσει.

**ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως
 Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν**

σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
 ἁγίων μυστηρίων σου ἰσθήρησον ἡμᾶς
 ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν
 μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὅρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων,
 ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ
 ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
 μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ
 Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
 εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
 αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ
 πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

**Ὁ δὲ Ἱερεύς, διπλώσας τὸ εἰλητόν
 ἐπεύχεται:**

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων,
 ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου
 Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ'
 εὐεργεσία, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν

ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός,
 Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι
 ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος
 καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν
 ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην
 ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς
 ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς
 ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς
 περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς
 ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ
 φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

**Καὶ λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον
 Εὐαγγέλιον, ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ
 Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἀντιμηνσίου καὶ
 ἀσπασάμενος ἐπιτίθησιν αὐτό ἐπ’
 αὐτοῦ λέγων.**

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ ἅγιε
 Εὐλόγησον.**

**Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐξελθὼν τοῦ Βήματος ἐκ
 τῶν ἁγίων θυρῶν καὶ βλέπων πρὸς
 ἀνατολὰς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως
 τὴν**

Ὅπισθάμβωνον εὐχὴν:

Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν
 εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ
 ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος
 παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλη
 καρδίᾳ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ, Ἄμνος
 καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν
 ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ
 ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας
 ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκῶν, ὁ
 μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ
 ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε
 δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθίοντας
 ἀγιάζων, ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου
 Πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ
 τριημέρου Ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς
 ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ
 ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων
 καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἀγίου
 σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου
 Αἵματος, τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους
 σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας
 ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιστώτα
 λαόν, ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν
 ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν
 σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν
 θέλημα ὀδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά
 σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς
 ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν
 ἐλεύση κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Τοὺς

ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν
 ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ
 ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης
 κυβέρνησον, καὶ τὰς
 προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι
 ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου
 ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
 καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς
 βοηθείας ἐπάκουσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ
 τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
 ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ').**

**Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, εἰσελθὼν διὰ τῆς ὠραίας
 πύλης, ἀπέρχεται ἐν τῇ ἀγίᾳ προθέσει
 καὶ εὐχεται τὴν, ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ
 ἅγια, εὐχὴν ἐν τῷ σκευοφυλάκιῳ:**

**Ἦνυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν
 ἡμετέραν δύναμιν, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας
 μυστήριον ἔσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου
 σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς
 Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον,
 ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου**

ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου
 τρυφῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι
 πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον,
 χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρός, καὶ τοῦ
 ἁγίου καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου
 Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον.

**Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐπὶ τῆς ὠραίας πύλης
 ἱστάμενος εὐλογεῖ τὸν λαόν λέγων:**
 Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι
 ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ
 φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.**

**Κύριε ἐλέησον (γ'). Πάτερ Ἅγιε
 εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

**Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθιν
 ὁς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς πανα
 χράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μ**

ητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἔπουρ
 ανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων· ἰκεσίαις το
 ῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμ
 ου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐν
 δόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶ
 ν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρ
 ων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡ
 μῶν, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν
 Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας,
 οὐρανοφάντορος τοῦ
 Μεγάλου, τοῦ ἀγίου (τοῦ Ναοῦ), τῶν ἀγ
 ῶν καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ κ
 αὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσα
 ι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάν
 θρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΧΟΡΟΣ:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός την ἀγίαν καὶ
 ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, συν τῇ ἀγία
 Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ
 ἐνορίᾳ (κώμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας
 αἰώνων. Ἀμήν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἀγίας
 Ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάντων τῶν
 ὀρθοδόξων.

ΙΕΡΕΥΣ.

**Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξει τόν λαόν
Αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

**Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς,
Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.**

ΙΕΡΕΥΣ.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.